

خوای گهوره له پرۆزی قیامه تدا ده فهرمویت: ئەی نهوهی ئادهم، نهخۆش بووم بهلام سەردانی منت نهکرد

له ئەبی هورهیرهوه -پرهزای خوای لیبت- که پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: خوای گهوره له پرۆزی قیامه تدا ده فهرمویت: «ئەی نهوهی ئادهم، نهخۆش بووم بهلام سەردانی منت نهکرد! بende که ده لیبت: ئەی پهروره دگار، چۆن سەردانت بکه م وتۆ پهروره دگار هه موو بوونه وه ره کانی؟!، پهروره دگار ده فهرمویت: ئایا نه تزانی که فلان بende نهخۆش بوو بهلام سەردانیت نه کرد! ئایا نه تزانی ئەگەر سەردانیت بکر دایه ئەوا من لهوئ بووم! ئەی نهوهی ئادهم، داوای خواردنم لیبت کرد که چی خواردنت پیم نه به خشی! بende که ده لیبت: چۆن خواردنت پیبه خشم وتۆ پهروره دگاری هه موو بوونه وه ره کانی! پهروره دگار ده فهرمویت: ئایا نه تزانی فلان بende داوای خواردنت لیبت کرد بهلام پیبت نه به خشی! ئایا نه تزانی ئەگەر پیبت به خشیایه! ئەوا پاداشتی ئەو به خشینهت له لای من وهرده گرت! ئەی نهوهی ئادهم، داوای ئاوم لیبت کرد که چی ئاوت پیم نه به خشی! بende که ده لیبت: چۆن ئاوت پیبه خشم وتۆ پهروره دگاری هه موو بوونه وه ره کانی! پهروره دگار ده فهرمویت: ئایا نه تزانی فلان بende داوای ئاوی لیبت کرد (تینوو بوو) لیبت کرد بهلام پیبت نه به خشی! ئایا!»

[صه حیه] [موسلیم گیراوبه تیه وه]

شیکردنه وهی فهرمووده که: (ئەی نهوهی ئادهم، نهخۆش بووم بهلام سەردانی منت نه کرد! بende که ده لیبت: ئەی پهروره دگار، چۆن سەردانت بکه م وتۆ پهروره دگار هه موو بوونه وه ره کانی!؟) واته ئەی خودا تو بی پیوستیت له سەردانیکردنی من چۆن سەردانت بکه م!، (پهروره دگار ده فهرمویت: ئایا نه تزانی که فلان بende نهخۆش بوو بهلام سەردانیت نه کرد! ئایا نه تزانی ئەگەر سەردانیت بکر دایه ئەوا من لهوئ بووم!) ههچ ئالۆزیه ک نیه له تیگه یشتنی ئەم به شهی فهرمووده که وبه هه مان شیوه به شه کانی تریش که هاوشیوهی ئەمه یه که پهروره دگار ده فهرمویت: (نهخۆش بووم سەردانی منت نه کرد!) چونکه مه حاله خودا نهخۆش بیبت، نهخۆش بوون نیشانهی لاوازیه، و خودای بهرز و مهزن دووره له هه موو کومو کورتی و لاوازیه ک. مه به ستی (نهخۆش بوون) ی ئهولیا وبه ندهی چاکي خودایه که نهخۆش بووه، بۆیه پهروره دگار فهرمووی: (ئایا نه تزانی ئەگەر سەردانیت بکر دایه ئەوا من لهوئ بووم!) ونه یه فهرموو: (پاداشتی ئەو سەردان کردنه تم پیده به خشی) ههروه کو له به خشیني خواردن و ئاو فهرمووبه تی. ئەم به شهی فهرمووده که نیشانهی نزیک بوونی مرۆفی نهخۆشه له پهروره دگاره، بۆیه زانیان ده لیبت: مرۆفی نهخۆش زۆر نزیکه له وهی نزا کانی وه لامبدرتته وه جا ئەگەر نزا بۆ که سیک بکات یان نزا له دزی که سیک بکات. کاتی که پهروره دگار ده فهرمویت: (ئەی نهوهی ئادهم، داوای خواردنم لیبت کرد که چی خواردنت پیم نه به خشی!) وه کو زانراوه خودا داوای خواردن ناکات، چونکه ده فهرمویت: {وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ} [الأنعام: 14]، واته: {هه ر خوای گه وره یه پرزق و پرۆزی به بende کان ده به خشیت که بخۆن بهلام ئەو بی پیوسته له خواردن وهیچ شتی که ناخوات و پیوستی به خواردن نیه}، ئەو زاته ده وه له مه نده وبی پیوسته له خواردن و خواردنه وه، بهلام بende یه ک له بende کانی خودا برسی بوو بهلام بende که ی تری که توانای هه بوو پی زانی و پی نه به خشی، خوای گه وره ده فهرمویت: (ئایا نه تزانی ئەگەر پیبت به خشیایه! ئەوا پاداشتی ئەو به خشینهت له لای من وهرده گرت) واته پاداشتی ئەو به خشینهت له لای من وهرده گرت وه کو خه زینه یه ک بۆت له به هه شتدا، وچاکه ییش به ده ئەوه نده یه هه تا حه وت سه د ئەوه نده یه هه تا چه ند جارێکی زیاتریش که خودا بیهویت. وده فهرمویت: (ئەی نهوهی ئادهم، داوای ئاوم لیبت کرد که چی ئاوت پیم نه به خشی! بende که ده لیبت: چۆن ئاوت پیبه خشم وتۆ پهروره دگاری هه موو بوونه وه ره کانی!) واته پیوستیت به خواردن و خواردنه وه نیه، پهروره دگار ده فهرمویت: (ئایا نه تزانی فلان بende داوای ئاوی لیبت کرد (تینوو بوو) لیبت کرد بهلام پیبت نه به خشی! ئایا نه تزانی ئەگەر پیبت به خشیایه! ئەوا پاداشتی ئەو به خشینهت له لای من وهرده گرت!) ئەگەر که سیک داوای ئاو یان هه

خواردنه ووهیه کی تری چه لالی لیت کرد نه گهر پی پی به خشیت له پیناو خوی گه وره نه وا خوی گه وره پاداشتت ده داته وه له قیامت وچاکه یش به ده نه وهنده به هه تا چند جار یکی زیاتر که خودا بیه ویت

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5544>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

